

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 29 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział IX Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący:SSO Katarzyna Krzymkowska

Protokolant:apl. adw. M. D.

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2015r. w Poznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z.

przeciwko A. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego A. S. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w Z. kwotę 90.503,40 zł (słownie: dziewięćdziesiąt tysięcy pięćset trzy złote czterdzieści groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2013 roku;
2. kosztami postępowania obciąża pozwanego i z tego tytułu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.143 zł.

SSO Katarzyna Krzymkowska

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. wniósł pozew o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i nakazanie w nim, aby pozwany A. S. zamieszkały w U. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w U. zapłacił na rzecz powoda kwotę w wysokości 90.503,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 44.280,00 zł od dnia 30 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 46.223,40 zł od dnia 30 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu oraz kosztami zastępstwa procesowego, a także opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 12 grudnia 2012 r. pozwany zawarł ze spółką (...) S.A. z siedzibą w W. – inwestorem - umowę obejmującą generalną realizację inwestycji pn. „Przebudowa układu zasilania stacji gazowej N. na terenie (...) P. (OC P. i OG C.) oraz prace związane z przebudową sieci gazowej na terenie OG G. w miejscowości S.”.

Podkreślił, że następnie dnia 28 stycznia 2013 r. strony zawarły umowę o numerze (...), na mocy której pozwany zlecił powodowi do wykonania w ramach umowy z dnia 12 grudnia 2012 r. opracowanie kompletnej dokumentacji technicznej i formalno-prawnej, uzyskanie na rzecz inwestora decyzji o pozwoleniu na budowę lub innych zezwoleń wymaganych przepisami prawa, wykonanie dokumentacji powykonawczej oraz sprawowanie nadzoru autorskiego dla inwestycji. Dodał, że w treści umowy ustalono wynagrodzenie powoda w łącznej kwocie 360.000,00 zł netto tj. 442.800,00 zł brutto. Powód podał także, że jednocześnie w myśl postanowień umowy, pozwany uzgodnił z nim, iż płatność wynagrodzenia będzie następowała w częściach tj. 80% za prace w toku, 10% po podpisaniu protokołu odbioru dokumentacji i uzyskaniu oświadczenia inwestora, że nie wnosi do niej zastrzeżeń (nie dotyczyło to dokumentacji powykonawczej) oraz 10% po podpisaniu protokołu odbioru końcowego inwestycji. W dalszej kolejności, zgodnie z zapisami umowy ustalono, że wynagrodzenie powoda płatne będzie w częściach, na podstawie faktur wystawionych po odebraniu prac wykazanych w harmonogramie rzeczowo-finansowym. Potwierdzeniem wykonania miał być zdaniem powoda podpisany stosowny protokół odbioru. Następnie w myśl umowy zapłata wynagrodzenia częściowego wraz z podatkiem VAT dokonywana miała być na podstawie prawidłowo wystawionych

faktur częściowych po faktycznym zaistnieniu podstawy do ich wystawienia, w formie przelewów bankowych na konto podane na fakturze, w terminie 14 dni od daty otrzymania tych faktur. Powód wskazał także, że załącznikiem do każdej faktury częściowej miał być odpowiedni protokół odbioru prac stwierdzający zasadność jej wystawienia, podpisany bez zastrzeżeń przez uprawnionych przedstawicieli pozwanego i powoda, zaś za datę dokonania zapłaty należności, strony przyjęły datę obciążenia rachunku bankowego pozwanego.

Powód podniósł również, że w dniu 15 kwietnia 2013 r. pozwany zawarł z nim umowę, na mocy której zlecił jemu w ramach umowy z dnia 12 grudnia 2012 r. wykonanie i dostawę instalacji tabletkowego osuszania gazu dla inwestycji wskazanej w umowie zawartej pomiędzy pozwanym i inwestorem zgodnie ze schematem stanowiącym załącznik nr 3 do umowy z dnia 15 kwietnia 2013 r. Dodał, że zgodnie z treścią § 5 niniejszej umowy ustalono wynagrodzenie powoda w łącznej kwocie 375.800,00 zł netto tj. 462.234,00 zł brutto oraz podobne jak w przypadku umowy z dnia 28 stycznia 2013 r. warunki zapłaty za wykonanie przedmiotu umowy.

Powód zaznaczył, że w ramach realizacji przez niego ww. umów, w dniu 29 listopada 2013 r., tj. po odbiorze końcowym inwestycji dokonany protokołem z dnia 28 listopada 2013 r. o numerze IG. (...) (...)08.(63).13, który dotyczył umowy zawartej pomiędzy pozwanym a inwestorem, powód wystawił na rzecz pozwanego faktury VAT o numerach: (...) na łączną kwotę 36.000,00 zł netto tj. 44.280,00 zł brutto oraz 04/11/2013 na kwotę 37.580,00 zł netto tj. 46.223,40 zł brutto. W tytułach faktur VAT z dnia 29 listopada 2013 r. o numerach 03/11/2013 i 04/11/2013 znalazło się wskazanie, że dotyczą fakturowania zgodnie z umowami na podstawie których zostały wydane, po odbiorze końcowym inwestycji. Każda z faktur VAT z dnia 29 listopada 2013 r. o numerach 03/11/2013 i 04/11/2013 obejmowała 10% łącznej wysokości wynagrodzenia powoda wynikającego odpowiednio z umowy z dnia 28 stycznia 2013 r. oraz z umowy z dnia 15 kwietnia 2013 r. Powód wskazał przy tym, że przed wystawieniem ww. faktur VAT z dnia 29 listopada 2013 r. zafakturował on na rzecz pozwanego wynagrodzenie częściowe do poziomu 90% łącznej wysokości wynagrodzeń powoda w ramach każdej z wyżej wymienionych umów.

W ocenie powoda kwestie powstania, istnienia, podstawy, wysokości i wymagalności, w tym terminu wymagalności roszczenia o zapłatę łącznej kwoty 90.503,40 zł z tytułu niniejszych faktur nie stanowią okoliczności spornych pomiędzy powodem a pozwanym. Wynika bowiem to z faktu, że pozwany uznał już swój dług wobec powoda w wysokości 90.503,40 zł. Powód wskazał przy tym, że należycie umocowany pełnomocnik pozwanego- C. S. podpisał (zaakceptował) protokół odbioru końcowego inwestycji, której dotyczyła umowa z dnia 28 stycznia 2013 r. o numerze (...) oraz umowa z dnia 15 kwietnia 2013 r., czym jego zdaniem potwierdził należyte wykonanie przez powoda prac o łącznej wartości 73.580,00 zł netto tj. 90.503,40 zł brutto. Nadmienił także, że protokół ten został sporządzony i podpisany przez inwestora i pozwanego oraz przez prezesa zarządu powoda-C. P. oraz kierownika projektu ze strony powoda- T. S.. Dodał, że w protokole odbioru końcowego inwestycji stwierdzono m. in. wykonanie robót zgodnie z umową, odbiór obiektów i przekazanie ich do eksploatacji. Wskazał również, że protokół odbioru końcowego inwestycji stanowi podstawę do rozliczenia robót (punkt 7 protokołu).

Powód zaznaczył, że podstawą prawną dochodzonych należności głównych są postanowienia zamówienia, a także przepisy art. 477 § 1 w zw. z art. 476 oraz odpowiednio art. 627 i nast. kodeksu cywilnego albo art. 647 i nast. kodeksu cywilnego.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 3 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IX GNc 1333/14 Sąd Okręgowy w Poznaniu nakazał pozwanemu, aby zapłacił powodowi kwotę wskazaną w pozwie wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu lub w tym terminie wniósł sprzeciw do tut. Sądu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty datowanym na dzień 22 grudnia 2014 pozwany wniósł m.in. o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że w jego ocenie, złożony przez powoda pozew jest niezasadny. Podniósł, że powództwo zostało wytoczone co najmniej przedwcześnie, gdyż strony ustaliły inny termin zapłaty należności.

W piśmie datowanym na dzień 13 lutego 2015 r. powód podtrzymał swoje stanowisko w sprawie oraz zaprzeczył, że powództwo zostało wytoczone przedwcześnie. Podkreślił, że strony nie ustaliły innego terminu płatności aniżeli ten wynikający z zawartych pomiędzy nimi umów i wystawionych na ich podstawie faktur VAT. Podał, że na podstawie umów zawartych pomiędzy stronami oraz zgodnie z ich ustaleniami w przypadku faktur końcowych żaden protokół odbioru prac nie musiał być do nich dołączony. Jego zdaniem sprzeczne z zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego byłoby przyjęcie, zgodnie z twierdzeniem pozwanego, iż wynagrodzenie za prace projektowe i roboty budowlane wykonane przez powoda w ramach zawartych umów nie stawałoby się wymagalne najpóźniej w dniu dokonaniu odbioru końcowego inwestycji, dla której realizacji przedmiotowe prace były niezbędne i konieczne.

W toku postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. jest przedsiębiorcą świadczącym usługi polegające na wykonywaniu prac projektowych i robót budowlanych, ze szczególnym uwzględnieniem branży górnictwa naftowego i gazownictwa.

Pozwany A. S. zamieszkały w U. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w U. jest przedsiębiorcą świadczącym usługi polegające na wykonywaniu robót budowlanych, ze szczególnym uwzględnieniem branży górnictwa naftowego i gazownictwa.

okoliczności bezsporne, a nadto dowód: wydruk informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców powoda (k.19-28), wydruk informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej pozwanego (k.29), wydruk z informacji z rejestru REGON Głównego Urzędu Statystycznego pozwanego (k.30).

W dniu 12 grudnia 2012 r. pozwany zawarł ze spółką (...) S.A. z siedzibą w W. będącą inwestorem umowę obejmującą generalną realizację inwestycji pn. „Przebudowa układu zasilania stacji gazowej N. na terenie (...) P. (OC P. i OG C.) oraz prace związane z przebudową sieci gazowej na terenie OG G. w miejscowości S.”.

okoliczności bezsporne.

W dniu 28 stycznia 2013 r. pozwany zawarł z powodem umowę o numerze (...).

Na podstawie § 1 pozwany zlecił powodowi do wykonania opracowanie kompletnej dokumentacji technicznej i formalno-prawnej, uzyskanie na rzecz inwestora decyzji o pozwoleniu na budowę lub innych zezwoleń wymaganych przepisami prawa, wykonanie dokumentacji powykonawczej oraz sprawowanie nadzoru autorskiego dla inwestycji pn. „Przebudowa układu zasilania stacji gazowej N. na terenie (...) P. (OC P. i OG C.) oraz prace związane z przebudową sieci gazowej na terenie OG G. w miejscowości S.”.

Zgodnie z § 5 ust. 2 umowy ustalono wynagrodzenie powoda w łącznej kwocie 360.000,00 zł tj. 442.800,00 zł brutto. Jednocześnie w myśl postanowień § 5 ust. 2 umowy pozwany uzgodnił z powodem, że płatność wynagrodzenia będzie następowała w częściach tj. 80% za prace w toku, 10% po podpisaniu protokołu odbioru dokumentacji i uzyskaniu oświadczenia inwestora, że nie wnosi do niej zastrzeżeń (nie dotyczyło to dokumentacji powykonawczej) oraz 10% po podpisaniu protokołu odbioru końcowego inwestycji.

W oparciu o zapis § 5 ust. 3 umowy wskazano, że wynagrodzenie powoda płatne będzie w częściach, na podstawie faktur wystawionych po odebraniu prac wykazanych w harmonogramie rzeczowo-finansowym. Potwierdzeniem wykonania miał być podpisany stosowny protokół odbioru.

W myśl § 5 ust. 4 umowy uregulowano, że zapłata wynagrodzenia częściowego wraz z podatkiem VAT dokonywana będzie na podstawie prawidłowo wystawionych faktur częściowych po faktycznym zaistnieniu podstawy do ich

wystawienia, w formie przelewów bankowych na konto podane na fakturze, w terminie 14 dni od daty otrzymania tych faktur. Zapłata wynagrodzenia końcowego nastąpi w terminie 14 dni od daty otrzymania faktury końcowej.

Zgodnie z § 5 ust. 5 załącznikiem do każdej faktury częściowej miał być odpowiedni protokół odbioru prac stwierdzający zasadność jej wystawienia, podpisany bez zastrzeżeń przez uprawnionych przedstawicieli pozwanego i powoda.

W § 5 ust. 6 strony ustaliły, że za datę dokonania zapłaty należności przyjmuje się datę obciążenia rachunku bankowego pozwanego.

Dowód: umowa z dnia 28 stycznia 2013 roku o numerze (...) wraz z załącznikiem (k.31-39).

W dniu 15 kwietnia 2013 r. pozwany zawarł z powodem kolejną umowę.

Na podstawie § 1 umowy pozwany zlecił powodowi wykonanie i dostawę instalacji tabletkowego osuszania gazu zgodnie ze schematem stanowiącym załącznik nr 3 do umowy dla inwestycji pn. „Przebudowa układu zasilania stacji gazowej N. na terenie (...) P. (OC P. i OG C.) oraz prace związane z przebudową sieci gazowej na terenie OG G. w miejscowości S.”.

Zgodnie z § 5 ust. 2 umowy ustalono wynagrodzenie powoda w łącznej kwocie 375.800,00 zł netto tj. 462.234,00 zł brutto. Jednocześnie w myśl postanowień § 5 ust. 2 pozwany uzgodnił z powodem, że płatność wynagrodzenia będzie następowała w częściach tj. 80% za prace w toku, 10% po podpisaniu protokołu odbioru technicznego oraz 10% po podpisaniu protokołu odbioru końcowego inwestycji.

W oparciu o § 5 ust. 3 umowy strony wskazały, że wynagrodzenie powoda płatne będzie w częściach, na podstawie faktur wystawionych po odebraniu prac wykazanych w harmonogramie rzeczowo-finansowym. Potwierdzeniem wykonania miał być podpisany stosowny protokół odbioru.

W myśl § 5 ust. 4 umowy uregulowano, że zapłata wynagrodzenia częściowego wraz z podatkiem VAT dokonywana będzie na podstawie prawidłowo wystawionych faktur częściowych po faktycznym zaistnieniu podstawy do ich wystawienia, w formie przelewów bankowych na konto podane na fakturze, w terminie 30 dni od daty otrzymania tych faktur. Zapłata wynagrodzenia końcowego nastąpić miała w terminie 30 dni od daty otrzymania faktury końcowej.

W § 5 ust. 5 ustalono, że załącznikiem do każdej faktury częściowej miał być odpowiedni protokół odbioru prac stwierdzający zasadność jej wystawienia, podpisany bez zastrzeżeń przez uprawnionych przedstawicieli pozwanego i powoda.

W § 5 ust. 6 strony ustaliły, że za datę dokonania zapłaty należności przyjmuje się datę obciążenia rachunku bankowego pozwanego.

Dowód: umowa z dnia 15 kwietnia 2013 r. wraz z załącznikiem (k.40-46).

W dniu 28 listopada 2013 r. został sporządzony i podpisany protokół odbioru końcowego Inwestycji o numerze IG. (...). (...).08.(63).13, który dotyczył robót budowlano-montażowych zadania inwestycyjnego pn. „Przebudowa układu zasilania stacji gazowej N. na terenie (...) P. oraz przebudowa sieci gazowej na terenie OG G. w m. S.”.

W protokole odbioru końcowego inwestycji w pkt. 1 wskazano obiekty zgłoszone do odbioru. W pkt 2 pozwany zgłosił gotowość do odbioru końcowego wskazanych w treści protokołu obiektów. W treści pkt 3 wyszczególniono decyzje dotyczące pozwoleń na budowę oraz zgłoszenia robót budowlanych na podstawie których zrealizowano obiekty zgłoszone do odbioru. W pkt. 4 stwierdzono wykonanie robót zgodnie z umową z dnia 12 grudnia 2012 r. W treści protokołu potwierdzono także odbiór obiektów i przekazanie ich do eksploatacji. W pkt 7 protokołu wskazano również, że protokół odbioru końcowego inwestycji stanowi podstawę do rozliczenia robót w zakresie rzeczowo-finansowym zgodnie z warunkami umowy z dnia 12 grudnia 2012 r.

Protokół został spisany pomiędzy inwestorem a pozwanym.

W załączniku nr 1 odbioru końcowego inwestycji wskazano uczestników odbioru końcowego inwestycji i sygnatariuszy protokołu odbioru którymi byli m.in. dyrektor powoda-C. P. oraz kierownik projektu ze strony powoda-T. S..

okoliczności bezsporne, a nadto dowód: protokół odbioru końcowego inwestycji z dnia 28 listopada 2013 r. o numerze IG. (...). (...).08.(63).13. wraz z załącznikiem (k.47-50), pełnomocnictwo (k.54-56), zeznania świadka T. S. (k.109) i częściowo zeznania świadka C. S. (k.110-111a) .

Powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT o numerze (...) na łączną kwotę 36.000,00 zł tj. 44.280,00 zł brutto. W tytule faktury VAT z dnia 29 listopada 2013 r. o numerze 03/11/2013 znalazło się wskazanie, że obejmuje prace projektowe dotyczące przebudowy układu zasilania stacji gazowej N. na terenie (...) P. (OC P. i OG C.) oraz prace związane z przebudową sieci gazowej na terenie OG G. w m. S. a także, iż dotyczy fakturowania zgodnie z umową po odbiorze końcowym inwestycji.

Faktura VAT z dnia 29 listopada 2013 roku o numerze 03/11/2013 obejmowała 10% łącznej wysokości wynagrodzenia powoda w ramach umowy z dnia 28 stycznia 2013 r. Przed wystawieniem faktury VAT z dnia 29 listopada 2013 roku o numerze 03/11/2013 powód zafakturował na rzecz pozwanego wynagrodzenie częściowe do poziomu 90% łącznej wysokości wynagrodzenia powoda w ramach umowy z dnia 28 stycznia 2013 r.

Dowód: faktura VAT z dnia 29 listopada 2013 roku o numerze 03/11/2013 wraz z dowodem nadania (k.51-53).

Powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT o numerze (...) na łączną kwotę 37.580,00 zł netto tj. 46.223,40 zł brutto. W tytule faktury VAT z dnia 29 listopada 2013 r. o numerze 04/11/2013 znalazło się wskazanie, że obejmuje prace dotyczące przebudowy układu zasilania stacji gazowej N. na terenie (...) P. (OC P. i OG C.) oraz prace związane z przebudową sieci gazowej na terenie OG G. w m. S. a także, iż dotyczy fakturowania zgodnie z umową po odbiorze końcowym inwestycji.

Faktura VAT z dnia 29 listopada 2013 roku o numerze 04/11/2013 obejmowała 10% łącznej wysokości wynagrodzenia powoda w ramach umowy z dnia 15 kwietnia 2013 r. Przed wystawieniem faktury VAT z dnia 29 listopada 2013 roku o numerze 04/11/2013 powód zafakturował na rzecz pozwanego wynagrodzenie częściowe do poziomu 90% łącznej wysokości wynagrodzenia powoda w ramach umowy z dnia 15 kwietnia 2013 r.

Dowód: faktura VAT z dnia 29 listopada 2013 roku o numerze 04/11/2013 wraz z dowodem nadania (k.52-53).

Pomimo wykonania powierzonych przez pozwanego powodowi prac i w związku z tym wystawieniem faktur VAT z dnia 29 listopada 2013 r. o numerach 03/11/2013 i 04/11/2013 przez powoda i skutecznego doręczenia ich pozwanemu, wierzytelność powoda w stosunku do pozwanego w łącznej kwocie 90.503,40 zł nie została zaspokojona w ustalonym terminie jej wymagalności.

okoliczności bezsporne, a nadto dowód: protokół odbioru końcowego inwestycji z dnia 28 listopada 2013 r. o numerze IG. (...). (...).08.(63).13. wraz z załącznikiem (k.47-50), wezwanie do zapłaty, zeznania świadka T. S. (k.109) i częściowo zeznania świadka C. S. (k.110-111a) .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, na podstawie dokumentów dołączonych przez strony do akt sprawy, zeznań świadka T. S. (k.109) i częściowo na podstawie zeznań świadka C. S. (k.110-111a).

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie zgromadzone w sprawie dokumenty, albowiem ich wiarygodność, a tym samym i moc dowodowa, nie została przez żadną ze stron skutecznie zakwestionowana. Dokumenty miały charakter dokumentów prywatnych i stosownie do treści 245 k.p.c. stanowiły dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia zawarte w tych dokumentach.

Mając na uwadze posiłkowy charakter dowodu z przesłuchania stron oraz nieusprawiedliwione niestawiennictwo pozwanego A. S. na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2015 r. w oparciu o treść art. 302 k.p.c. w zw. z art. art. 214¹ § 1 k.p.c. Sąd pominął dowód z jego przesłuchania.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka T. S., albowiem były one spójne, swobodne i korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Świadek, który był pracownikiem powodowej spółki i brał udział w inwestycji w zakresie prac projektowych oraz przy koordynacji wykonania elementu instalacji potwierdził, że prace powierzone powodowi zostały w całości wykonane prawidłowo oraz odebrane na podstawie protokołu odbioru końcowego. Dodał, że protokół został podpisany przez przedstawiciela pozwanego C. S., inwestora oraz przedstawicieli powoda w tym przez świadka.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka C. S. w części, w której wskazał on na prawidłowość wykonania przez powoda przedmiotu umów zawartych pomiędzy stronami, a także w części dotyczącej uzgodnienia stron co do terminów zapłaty za wykonane przez powoda prace. Świadek wskazał, że strony nie ustaliły ostatecznie zmiany terminu zapłaty wynikającego z wystawionych przez powoda faktur. W tym zakresie zeznania świadka były bowiem szczerze i spontaniczne, a nadto znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, w tym w zeznaniach świadka T. S.. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w części, w której wskazywał on, że powód opóźnił się z wykonaniem powierzonych jemu przez pozwanego prac oraz, iż wskutek tego po dokonaniu odbioru końcowego przez inwestora pozwany nie otrzymał wynagrodzenia dodatkowego. Twierdzenia świadka w tej części stanowią jego osobiste oceny, które nie znalazły potwierdzenia w przeprowadzonych dowodach oraz w tym kontekście nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 90.503,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz z kosztami procesu z tytułu nieuiszczonego przez pozwanego wynagrodzenia za wykonaną pracę.

Powód jako podstawę swojego roszczenia wskazał art. 627 i nast. kodeksu cywilnego albo art. 647 i nast. kodeksu cywilnego.

Zgodnie z treścią art. 647 k.c. przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia. Przedmiotem umowy o roboty budowlane jest przedsięwzięcie o większych rozmiarach, zindywidualizowanych właściwościach, zarówno fizycznych jak i użytkowych, z reguły powiązane z wymogiem projektowania i zinstytucjonalizowanym nadzorem (por. wyrok SN z dnia 7 grudnia 2005 roku, V CK 423/05, LexisNexis nr (...)).

Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Jest to umowa dwustronnie zobowiązująca, wzajemna, konsensualna i odpłatna. W doktrynie przyjmuje się, iż jest to umowa rezultatu, a wykonawca jest odpowiedzialny wykonać i dostarczyć zamawiającemu przedmiot umowy – do wykonania zobowiązania nie jest wystarczające dochowanie należytej staranności, a dostarczenie zamawiającemu rezultatu pracy, materialnego bądź niematerialnego.

Zdaniem Sądu powiązane ze sobą umowy zawarte pomiędzy stronami postępowania były umowami o dzieło. Przedmiotem umowy z dnia 28 stycznia 2013 r. było wykonanie i opracowanie przez powoda kompletnej dokumentacji technicznej i formalno-prawnej, uzyskanie na rzecz inwestora decyzji o pozwoleniu na budowę lub innych zezwoleń wymaganych przepisami prawa, wykonanie dokumentacji powykonawczej oraz sprawowanie nadzoru autorskiego dla inwestycji pn. „Przebudowa układu zasilania stacji gazowej N. na terenie (...) P. (OC P. i OG C.) oraz prace związane z przebudową sieci gazowej na terenie OG G. w miejscowości S.". Natomiast przedmiotem umowy z dnia

15 kwietnia 2013 r. było zlecenie powodowi wykonania i dostawy instalacji tabletkowego osuszania gazu zgodnie ze schematem stanowiącym załącznik nr 3 do umowy dla ww. inwestycji. Wynika z tego, że powód, na mocy w/w umów miał doprowadzić do określonego rezultatu jakim było wykonanie i opracowanie przez powoda kompletnej dokumentacji technicznej i formalno-prawnej, uzyskanie na rzecz inwestora decyzji o pozwoleniu na budowę lub innych zezwoleń wymaganych przepisami prawa, wykonanie dokumentacji powykonawczej oraz wykonanie i dostawa instalacji tabletkowego osuszania gazu. Należy podkreślić, że umowa z dnia 15 kwietnia 2013 r. zawierała także elementy umowy o roboty budowlane, bowiem na mocy tejże umowy powód zobowiązał się do oddania przewidzianego w umowie obiektu w postaci tabletkowego osuszania gazu.

W przedmiotowej sprawie kwestie powstania, istnienia, podstawy, wysokości zapłaty łącznej kwoty 90.503,40 zł z tytułu wystawionych przez powoda faktur nie stanowiły okoliczności spornych pomiędzy stronami. Nadto postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie, w tym zeznania świadków wykazało, że powód wykonał powierzone jemu przez pozwanego prace na podstawie zawartych pomiędzy stronami umów z dnia 28 stycznia 2013 r. i z dnia 15 kwietnia 2013 r.

Sporna pomiędzy stronami była natomiast wymagalności zobowiązania, w tym termin wymagalności roszczenia. Pozwany twierdził, że powództwo zostało wytoczone co najmniej przedwcześnie, gdyż strony ustaliły inny termin zapłaty należności.

Zgodnie z art. 6 k.c. statuującym zasadę rozkładu ciężaru dowodowego w procesie cywilnym, udowodnienie zaistnienia określonej okoliczności obciąża tą stronę, która wywodzi z niej skutki prawne. Zatem to na pozwanym spoczywał obowiązek wykazania, że strony ustaliły inny termin zapłaty należności wynikający z ww. umów. W ocenie Sądu pozwany powyższej okoliczności nie wykazał, a jego twierdzenia okazały się gołosłowne. Z materiału dowodowego wynikało bowiem, że strony uzgodniły w umowach oraz wystawionych a ich podstawie fakturach VAT termin zapłaty zobowiązań, który nie został przez nie zmieniony. Na podstawie umowy z dnia 28 stycznia 2013 r. zapłata wynagrodzenia końcowego nastąpić miała w terminie 14 dni od daty otrzymania faktury końcowej, natomiast na podstawie umowy z dnia 15 kwietnia 2013 r. w terminie 30 dni od daty otrzymania faktury końcowej. Należy przy tym podkreślić, że zeznania świadka C. S., który przy podpisaniu protokołu końcowego był pełnomocnikiem pozwanego, potwierdziły jednoznacznie, że strony nie ustaliły ostatecznie zmiany terminu zapłaty wynikającego z wystawionych przez powoda faktur.

W świetle powyższego, Sąd uznał, iż pozwany nie wykazał, aby powództwo zostało wytoczone przedwcześnie.

W tej sytuacji, Sąd w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 90.503,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty. Podstawę prawną orzeczenia o odsetkach stanowił przepis art. 481 § 1 i 2 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 3 wyroku na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., obciążając nimi pozwanego jako stronę przegrywającą sprawę w całości. Na zasądzoną z tytułu kosztów procesu kwotę złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 4.526 zł oraz koszty zastępstwa procesowego radcy prawnego w kwocie 3.617 zł (wraz z kosztami opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa).

Wysokość kosztów zastępstwa procesowego radcy prawnego Sąd ustalił na podstawie § 2 ust. 1 w zw. z § 3 ust. 1 w zw. z § 6 pkt 6) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

/-/ SSO Katarzyna Krzymkowska